

[Udenrigsministeren.]

piel Karakter, knytter sig de to Særaftaler, Aftalen om Huder og Skind og Aftalen om Ben. Disse Aftaler maa ud fra danske Forretningshensyn siges at have en særlig Interesse for os.

Spørgsmaalet om Tilslutning til hele denne Gruppe af Aftaler har været drøftet i Traktatkommissionen, hvor Repræsentanter for de forskellige Erhverv har Sæde, og med enkelte Tilføjelser har Erhvervenes Repræsentationer givet deres Tilslutning til, at Danmark gik med til disse Aftaler. Dernæst har Forslaget været drøftet med det udenrigspolitiske Nævn, og under disse Forhandlinger opnaaedes der Forstaelse mellem den foregaaende Regering og Nævnet om, at for den endelige Ratifikation finder Sted, skal man vende tilbage til Nævnet. Ratifikationen skal finde Sted inden den 1. Juli for de to Særaftalers Vedkommende og inden den 30. September for den almindelige Aftales Vedkommende, og i den mellemliggende Tid kan der da gøres større Erfaringer med Hensyn til, hvilke Stater der ratificerer, og med Hensyn til, om disse Stater gør deres Ratifikation betinget af, at visse andre Stater tiltræder, eller de ikke gør det. To forskelligartede Stemninger synes i saa Henseende at være fremme mellem Staterne, men dette vil ligge klarere paa det Tidspunkt, da Fristen er ved at løbe ud, og derfor var det i og for sig naturligt, at man fra dansk Side ventede med at tage sin endelige Beslutning, indtil man stod nogenlunde nær foran Ratifikationsfristens Udløb. Hvad der her foreligger, er en Bemyndigelse til at ratificere, men Ministeriet tænker sig ikke at benytte Bemyndigelsen, før nye Forhandlinger med det udenrigspolitiske Nævn har fundet Sted, og vil da ganske naturligt benytte Bemyndigelsen paa Baggrund af den Opfattelse, som kommer frem indenfor det udenrigspolitiske Nævn.

For selve Tanken om at tiltræde hele denne Gruppe af Aftaler har man indenfor Regeringen ligesom indenfor det udenrigspolitiske Nævn haft ganske overvejende Sympati, og dette forekommer mig naturligt. Der har utvivlsomt været Tider, hvor en Reguleringspolitik var nødvendig, om end der den Gang kan have været delte Meninger om, hvilket Omfang den burde have, og hvor længe det var nødvendigt for Danmark at anvende den; men efter at man i den store Gruppe af Lande, som har opretholdt saadanne Indgreb meget længe og anvendt dem i betydeligt Omfang, ogsaa i Tiden efter Krigen, er kommet til Klarhed over, at disse Reguleringsstider nu, bortset fra

ekstraordinære Forholds Opstaaen paa ny, maa siges at være omme, tror jeg, det maa anses for givet, at Danmark, der forlængst har opgivet den Art af Foranstaltninger, ikke vil kunne have nogen som hels Interesse i at holde sig Vejen aaben til at vende tilbage til dem under normale Forhold. Dertil kommer, at vi af Forretningshensyn er interesserede i, at det størst mulige Antal andre Stater forpligter sig ved en Aftale af denne Karakter, og derfor er interesserede i, at det fornødne Antal Ratifikationer kommer til at foreligge før Fristens Udløb paa saadanne Betingelser, at Aftalerne virkelig kan komme til at træde i Kraft.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale de tre Forslag til hurtig og velvillig Behandling.

Hauch: Fra Venstres Side kan de Tanker, som finder Udtryk i de tre nævnte Forslag til Rigsdagsbeslutning, vente absolut Tilslutning. Vi er af den Opfattelse, at vore handelspolitiske Interesser altid vil være knyttet til den videst mulige Frihed udadtil i den Verden, hvor vore Produkter skal finde Afsætning. De Konventioner, der her er Tale om, giver egentlig mere Udtryk for et Ønske, end de giver reel Sikkerhed for Gennemførelsen af, hvad der tilsigtes, idet ethvert Land gennem Forbeholdene vistnok i og for sig vil være i Stand til at dække sig i Tilfælde af Opretholdelse af Udførselsforbud og Ind- og Udførselsrestriktioner. Konventionerne er uhyre forsigtigt affattet, affattet paa et meget bredt Grundlag, idet der har været en stærk Bestræbelse hos dem, der har forhandlet, for at faa alle, saavidt muligt alle, med. Det er derfor egentlig mere, om jeg saa maa sige, Ideen, der her har fundet Tilslutning, end det er praktiske Resultater, der er opnaaet. Men det er jo en vanskelig Vej, man her færdes paa, navnlig som Verden handelspolitisk ser ud i Øjeblikket, og naar man er Tilhænger af Frihandelsideens Udvikling til Ophjælpning af Landene og til Øgelse af Samkvemmet mellem dem, kan man kun med Glæde se paa, at saadanne Forslag vedtages i saa vid Udstrækning som muligt.

Mit Parti kan derfor med Glæde slutte sig til Ratifikationen af disse Forslag. Jeg skal tilføje, at jeg forstaaer den højtærede Udenrigsminister saaledes, at selve Ratifikationen ikke vil finde Sted, før Udenrigsministeren har haft Lejlighed til i det udenrigspolitiske Nævn at gennemdrøfte Situationen, naar man nærmede sig den Dato, da Fristen for Ratifikationen udløber. Jeg gaar ud fra, at dette vil virke i nogen Grad beroligende